

IGEN, DE AMERIKÁBAN

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 25. szám, 2021. június 25.

Korlátoltság vagy tudatos ártó szándék süt Orbán Viktor szavaiból, amikor az Európai Unió hanyatlását bizonygatja statisztikai számok sokaságával. Hamisan mond igazat. Valós adatokat összefüggéseikből torzít el. Az európai gazdasági térség államai a világ leggazdagabb 50 országának több mint felét képviselték 2019-ben a Nemzetközi Valutaalap kimutatása szerint (házánk e rangsorban az 54.). Ha a gazdasági növekedés üteme és a piaci részesedések máris és a jövőben is tartósan zsugorodnak – mint azt az Orbán-beszéd helytállóan állítja –, az inkább örömhír Európának, örömhír a világnak: lemaradott és szélsőségesen elmaradott országok indították be gazdasági motorjaikat, helyenként rakétáikat népeik jólétének – jobblétének – megteremtése érdekében. Viharos növekedési üteme ellenére Kína, India, Brazília, Mexikó, Indonézia egymilliárdnál is jóval több lakosa várakozik egy európai mércével mért, XX. század elejei élelnívó küszöbén. Afrika és Ázsia más országairól nem is beszélve. E térségek pedig piacokat – s ezáltal gazdasági növekedést – kínálnak az európai iparágak, az európai technológia, know-how, engineering, szellemi és kultúraexport számára. Igenis örömteli hír, hogy a magyar szaktudás (skill) az Európai Unió kapcsolati hálóján keresztül is kijutott a globális térbe, és remélhetőleg egyre nagyobb keresletet élvezhet majd a növekedési potenciáljukra lelt országokban.

Az már csak hab a tortán, hogy a statisztika nem képes a minőségek mérésére, mint amilyen Steve Jobs, Bill Gates vagy Karikó Katalin hozzájárulása az USA, és egyáltalán az egész világ éves GDP-jéhez.

Orbán szavai a 60-as évek viccére emlékeztetnek: „...igen, de Amerikában verik a négereket”.